

Piše: Ivan VUKIĆ

Na gospićkom groblju sv. Marije Magdalene u utorak, 5. prosinca 2000. pokopani su dijelovi posmrtnih ostataka Hrvata koje su pobili partizani nakon pada Gospića, 4. travnja 1945. Pokop i Sv. misu zadušnicu predvodio je gospićki kapelan, velečasni Bariša Dejanović i velečasni Josip Kapš, i sam politički zatvorenik U sprovodu je bio veliki broj Gospićana kojima se predsjednik gospićke Podružnice HDPZ, Ivan Vukić, obratio besjedom:

Dragi sugrađani, dragi Gospićani,

okupili smo se ovdje privremeno sahraniti dijelove posmrtnih ostataka pobijenih Hrvata poslije 4. travnja 1945. godine. Nakon pada Gospića partizanska, srbokimunistička vlast izvršila je neviđen zločin nad Hrvatima u našoj županiji, a posebice ovdje, u Gospiću. Iza partizanskih borbenih postrojbi išli su odredi za likvidaciju koji su punih 48 sati 4. i 5. travnja 1945. godine ubijali zatečene i zarobljene Hrvate. Poslije 5. travnja likvidiranje vrše po popisima koje su im poslali njihovi odbornici još dok su bili u šumi. Partizanski su odbornici u te popise upisivali sve one za koje su mislili da su opasnost za njihovu vlast, kao i one kojima, iz osobnih razloga, nisu bili skloni.

Partizanska je vlast odmah po uspostavi osnovala u Gospiću Kotarsko autoprijevozno poduzeće. Kamionima tog poduzeća svake su noći iz gospićkog zatvora voženi Hrvati i Hrvatice na strijeljanje i klanje u Jasikovac, Imovinu, Divoselo, Ljubovo i Korenicu. Jame, vrtače, krateri avionskih bombi i laufgrabe – streljački rovovi, kojima je Gospić bio opasan, puni su leševa pobijenih Hrvata. Partizanska vlast nastojala je prikriti tragove i mjesta zločina izgrađivši na nekima vojarne i vojna skladišta, kao ona u Imovini i u Kaniži.

Jedno od velikih stratišta i skupnih grobišta bio je ovdje, ispred našeg groblja sv. Marije Magdalene. Vlast, iz početka, nije prikrivala izvršeni zločin na ovom mjestu. Ovdje su vršili masovna javna strijeljanja i vješanja prisiljavajući Gospićane da to dođu gledati. To su prisilno uglavnom gledali žene i starija djeca, muškaraca nije bilo jer su bili pobijeni ili su se krili po šumama ili bili na Križnom putu gdje su skončali.

Kasnije, jugoslavenska vlast nastoji izbrisati Gospićanima iz sjećanja taj zločin kako ne bi ušao u povijesno pamćenje, izgrađivši na skupnim grobnicama pobijenih Hrvata, njemačkih vojnika i volksdeuterskih obitelji igrališta, cestu, parkiralište i javni zahod.

Molimo Boga da prosvijetli našu pamet i pamet obnašatelja vlasti da se ovo skupno grobište na dostojan način obilježi, da se prestanu prekopavati kosti naših mučenika, voziti se i parkirati automobile na njihovim grobovima, te da konačno nađu mir u tišini ovog groblja. A sada, odajmo minutom šutnje počast onima čije dijelove posmrtnih ostataka ovdje privremeno sahranjujemo. Neka im je laka sveta hrvatska gruda!

Svi su bili vidljivo ganuti, a mladi svećenik Bariša nije mogao sakriti suze. Gospićka podružnica HDPZ-a podnijela je molbu Gradskom poglavarstvu grada Gospića da se stratište i skupno grobište kraj groblja sv. Marije Magdalene na dostojan način obilježi. Uz molbu priložili su projektno rješenje koje je izradio

projektant-urbanist Antun-Tuna Paunović. Također su predložili da ih se imenuje investitorima izgradnje, jer su spremni tu zadaću odgovorno izv

2001-10-15, Velenje, biro - torek

HTV poroča, da so te dni začeli z izkopavanjem neke kraške jame pri Gospiču imenovane »Golubnjača« in že izkopali štiri trupla. Pričakujejo preko dvajset žrtev, vendar je med njimi celo nekaj Srbov, ki so jih Srbi pobili. Bližnje naselje te jame pa je »Široka kula«.

(...)

2022-04-04

Alojzije Ivančić (FB)

Toga dana, 4. travnja prije 66 godina, izvršen je pravi pokolj: na tisuće ljudi bilo je pobijeno, zarobljeni su strijeljani na različitim lokacijama, a potom su 48 sati ubijani svi muškarci stariji od 16 godina, koji se nisu uspjeli ili nisu htjeli povući, jer nisu osjećali nikakvu krivnju. Nažalost, ubijani su bez razlike žene i nedorasli mladići i djevojke, istaknuo je Vukić. Arhivska građa o tome u Hrvatskoj je uništena, a ostalo je sačuvano oko dva posto, no i to je dobrim dijelom krivotvoreno.

NAROD.HR

Dan gospićkih žrtava – partizani 4. travnja 1945. po ulasku u grad likvidirali muškarce starije od 16 godina

Objavio: Gordana Sarkotić - 4. travnja 2022.

Na današnji dan, 4. travnja, obilježava kao Dan gospićkih žrtava, a inicijativu za obilježavanje tog dana kao spomena na partizanske zločine nad Hrvatima s gospićkog područja dala je Gospićko-senjska biskupija.

Partizani 1945. po ulasku u grad likvidirali gotovo sve muškarce

Toga su dana 1945. godine partizani su po ulasku u grad likvidirali gotovo sve muškarce, a pogubljenja su nastavljena dugo vremena poslije završetka II. svjetskog rata.

Partizanski poslijeratni zločini u Gospiću označavaju pokolj kojeg su počinili Titovi partizani nakon završetka Drugog svjetskog rata u Gospiću.

Gospićane su ubijani na stratištima po okolnim šumama i poljima. Bez suđenja su partizani ubijali brojne hrvatske vojnike i civile.

I u Drugom svjetskom ratu, kao i u Domovinskom, Gospić je bio na meti komunističkih i četničkih snaga kao mjesto od posebne strateške važnosti.

Gospiću je bilo otegotno što je bio na udaru velikosrpskih hegemonista zbog Velebitskog ustanka 1932. i jake predratne ustaške organizacije, pa je dobio naziv “ustaško sveučilište”. Poslije su se u taj klub mrzitelja ovog grada pridružili i antihrvatski ideolozi iz redova partizanskog pokreta.

Posljedica toga bila je da čim su partizani ušli u Gospić, odmah su počeli ubijati sve one koje su imale na unaprijed sastavljenim popisima za likvidaciju. No, popis žrtava nije samo stao na tome. Neki tobožnji “antifašisti” su dobili dopuštenje da smiju smaknuti sve druge, iz bilo kojih razloga. Sve su to bila smaknuća bez suda. Kad su proradili “narodni sudovi” nije se mnogo promijenilo. Njihov rad je bio “izraz pomahnitala razuma”, a glavna im je zadaća bila pobiti što veći broj tzv. neprijatelja Partije i radničke klase, a uglavnom su to bili Hrvati.

Strahotno je što je u toj bratoubilačkoj raboti veliku ulogu imalo partizansko vodstvo koje je velikim dijelom bilo sastavljeno od Hrvata.

Nitko ne zna koliku je cijenu te „slobode“ iz 1945. godine platio Gospić. Žrtve su uglavnom pobacane u rovove, tzv. „lauf grabe“ koje u se nalazile oko grada. Dio žrtava završio je u jamama u okolini, gdje se godinama nakon rata bacalo smeće.

“Ubijani su bez razlike žene i nedorasli mladići i djevojke”

Predsjednik gospićke podružnice političkih zatvorenika Ivo Vukić prilikom komemoracije za žrtve 2011. iznio povijesni prikaz tragičnih zbivanja i stanje u Gospiću u doba stradanja.

Toga dana, 4. travnja prije 66 godina, izvršen je pravi pokolj: na tisuće ljudi bilo je pobijeno, zarobljeni su strijeljani na različitim lokacijama, a potom su 48 sati ubijani svi muškarci stariji od 16 godina, koji se nisu uspjeli ili nisu htjeli povući, jer nisu osjećali nikakvu krivnju. Nažalost, ubijani su bez razlike žene i nedorasli mladići i djevojke, istaknuo je Vukić.

Arhivska građa o tome u Hrvatskoj je uništena, a ostalo je sačuvano oko dva posto, no i to je dobrim dijelom falsificirano. Iz sačuvane zatvorske knjige Vojnog suda komande ličkog područja za 1945. i sudskih knjiga Okružnog suda u Gospiću od 1945. do 1953., koje se čuvaju u Državnom arhivu Gospić, Vukić je prepisao brojčane podatke i saznao da je na **smrtnu kaznu osuđen 451 politički uznik**, na vremenske kazne 915 uznika, ali za njih 142 nije upisan nadnevak suđenja niti kazna. **Ukupno je osuđeno 1508 političkih uznika.**

Među mučki ubijenima je i časna sestra Žarka Ivasić, koja je strijeljana u svibnju 1946. uz kapelu na samome groblju, mučenica, za koju je zbog ove žrtve Hrvatska biskupska konferencija u travnju 2010. godine pokrenula biskupijski postupak za proglašenje blaženom.

Do danas za strašne zločine u Gospiću i okolini od strane hrvatskog pravosuđa nisu pokrenute istrage, optužnice ili sudski postupci protiv odgovornih osoba i zločinaca koji žive u Republici Hrvatskoj.

Podržite nas! Kako bismo Vas mogli nastaviti informirati o najvažnijim događajima i **temama koje se ne mogu čitati u drugim medijima**, potrebna nam je Vaša pomoć. Molimo Vas podržite Narod.hr s 50, 100, 200 ili više kuna. Svaka Vaša pomoć nam je značajna! Hvala Vam! Upute kako to možete učiniti možete pronaći **[OVDJE](#)**

Izvor: narod.hr